

Ve Sanat

Gencer Aytüre

SÖZCÜKLERİN GÖZÜ: LAURA GARAVAGLIA

- the eye of the words -

Bazen sözcüklerin başka anlamları saklıdıkları düşünmez misiniz ya da şairlerin onların içine anlamlara dalgıç başka düşer, yollar ve şıklarına çabasında olduğunu görmez misiniz? Sözcükler o kadar değerli ve zamani kovalayan dikitalar ki eskimiş görünseler de bir o kadar değerli bir duruşla zincirin bir halkası gibi en ki yeni anlamlara da gebe ve teşnedir. Laura Garavaglia çok özgün bir yaklaşımla sözcükleri yeni çözümler ve sorular sorma sürecinde kavramların rüzgarları gibi farklı yaklaşım-sonatıyor. Bilimsel çığırın ve gerçekliğin her alanına olduğu gibi dilin süzgecinden anlamalara da giriş ve analitik yaklaşım gücü onun kaleminde büyük yere sahip. Bir diyet oluşan dilde önemli bir yol açıcı bir dünyada saygı duyulan bir şair. Sevgili Garavaglia ya, değerli dosta Türkiye'den den sevgiler.

1956 yılında İtalya'nın Milano şehrinde geldi. Milano Üniversitesi'nde insan okudu şiirler ile bazı önemli edebiyatları yazdı. Birçok dile çevrilen kitaplarını ses getiren 2010 yılında yayımlanan

'Kelebekler ve Kayalar' olmuştur. Yaşadığı şehir olan Como'da önemli bir edebiyat çevresi inşa etmektedir. Bölgenin önemli sesi olan gazetede önemli çalışmalar yapan Garavaglia aralarında Türkiye'nin de olduğu birçok ülkede edebiyat festivallerine davet edilmiştir. Çevirisini yapmam için bana gönderdiği şiirlerinden bir tanesi olan şiiri:

-Mutlak Sonsuzluk-

**Aklın tırmandığı cennete
verev merdiven dayanıyordu,
her sayı sonsuzluğa bir basamaktı.
Sürecin gücüne rağmen ruh
mutlak için yanıp tutuşuyordu.
Merkezden uzak vasatın üzerinde aklın
beyaz hapisanesinde,
anlamayı başaramayanlar tarafından
kader çizilmişti.**

BİR ÖYKÜ - Düş yakamdan - SEVTAP AYYILDIZ

"Gel, ben de seni bekliyordum."

Beyaz tülden geceliğiyle uzanmıştı yatağa, saçları yumuşak yastıklarda gelincikler gibi açmıştı, bacakları ilki mermer sütun, içeri girmek için aydınlatması gereken. Süt beyazı teninden yayılan kolu başını döndürdü. Yaladığım, dudakları aralık, gözleri baygın.

"Ne zamandır seni bekliyordum, geleceksin diye kimseyi almadım içeri."

Doğrudu, tül geceliğini sıyrıldı, attı. Yatağa yılan gibi konuyordu. Yaladığım, elimi tuttu, kendine çekti.

"Oğlum kalk artık, kahvaltı hazır."

Karşı duvardaki Angelina ile buluştuk, gülümsedi bana, sabah düşleri için geç kaldın dedi. Utandım halimden. Ne demişti Necip, düşünce gücüyle hareket eden tek şey. Gözlerini kapatıp Afrika'da ki açları düşünürüm, her şey normale döndü.

Odamın soğuk döşemeleri içimi titretti, çoraplarıma arandım, bir tanesi yatağın altına kaçmıştı, uzanamadım. Çorap çekemecesinden yeni bir çift aldım, çorap önemli, kokmamak, delik olmamak. Belki bugün.

Bahar nerde kaldı dedim Angelina'ya, gelsin artık, yeter üşüdüğüm. Az kaldı, dedi. dönemeci dönsün geliyor. Etili dudaklarını yalayıp dil çıkarı. Ah Angelina hem güzel hem de komiksin. Keşke bütün kadınlar senin gibi anlayışlı olsa.

Annem mutfağa, çayları dokturuyor. Yanığına öpücük kondurup bana yoray geçtim. Banyo daha da soğuk, parmak uçlarıma değirdim buz gibi suya, çapakları temizledim. Titrerken şemsiye de zor, etrafı ısıtıyor sonra bir dolu laf işiti. İnat ediyor annem, doğalgaz faturasını ödemesemiştir, mahallede ilki ev kaldık soba yakın. Kovaya indirip kaldırımları be incitecek, sakat kalacak umuru değil. Bir de ağzına kadar dolduruyor. Ne fayda tek oda ısınıyor, banyo yapmaya korkuyorum, ayazda kalırsın gibi titremek istemiyorum.

"Abi, san gülün anlamı nedir?"

"Nasil yani?"

"Hani kırmızı gül seni seviyorum demek ya, sen gülü merak ettin."

"Ne bileyim ben. Bana bak yoksa biri sana san gül mü verdi?"

"Yok, kim verecek, öylesine sordum."

"Turna, abinin çayını doldur kızım. Sen de biraz azıcık et, geç ki"

... devam